

V O N D S T M E L D I N G

RESTEN VAN OOSTENDSE VESTINGSMUREN

In de KAREL JANSSENSLAAN, tegenover het LEOPOLDPARK, tussen het oud leegstaand huis nr. 27, SNEEUWWITJE genaamd, en een nieuw gebouw nr 23, MADOUR werd het bestaande huis afgebroken en de grondvesten uitgediept voor een nieuwbouw. Bij deze grondwerken kwam in de rechterachterhoek van het vrijgemaakte perceel een zware bakstenen muur bloot.

VASTSTELLING

De muur steekt met zijn bovenste vlak 0,50 m. boven het straatniveau uit. Zijn minimumhoogte is drie meter. Dit was het zichtbare gedeelte na uitdelving van een gat van 1 meter diepte. Waarschijnlijk steekt de muur nog dieper wat echter niet verder gecontroleerd werd. Het zichtbare stuk muur is OOST-WEST gericht, waarbij het Oostelijk uiteind onder huis nr. 23 verbouwd werd en het Westelijk deel onder de huizenblok richting Van Iseghemlaan verdwijnt. De muur is drie meter breed. De zichtbare opstaande kant van de muur bestaat uit $1\frac{1}{2}$ tot 2 lagen gemetselde kleine donkerrode bakstenen, terwijl in het overige van de breedte zwaardere gele en rode bakstenen (moefen?) voorkomen. Dit laatste was waarschijnlijk afkomstig van afbraakmateriaal.

VERONDERSTELLING

Het gaat hier om een van de vele vestingsmuren die in speerpuntvorm waren uitgebouwd ter bescherming van de Westpoort, en waarvan de punt wees naar een richting die lag tussen het huidige LEOPOLD I-plein en de Koningsstraat.

In dezelfde richting maar enkele meters Zuidelijker, ligt het laatste zichtbare stuk Oostendse vestingsmuur in het Leopoldpark. Het is het gedeelte over het bruggetje, waarop een leeuwenfiguur rust. Deze vestingsmuren werden opgetrokken omstreeks 1830-1839.

SITUATIESCHETS

